

vedtoges med 68 stemmer (S, SF, CD, RV og KRF) mod 51 (KF, V og FP).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 43 af Kirsten Jacobsen (FP) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden D 45 af Rahbæk Møller (SF) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af akt om ændring af protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank med henblik på at bemyndige Styrelsesrådet til at oprette en europæisk investeringsfond.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen).

(Fremsat 25/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ove Fich (S):

Dette handler om ratifikation af de traktatændringer, der er nødvendige for at oprette en europæisk investeringsfond, og jeg skal med det samme sige, at Socialdemokratiet støtter denne ratifikation. Den er jo resultatet af Det Europæiske Råds møde i Edinburgh den 11.-12. december sidste år, hvor man besluttede at oprette denne fond. Den skal sammen med Den Europæiske Investeringsbank iværksætte en beskæftigelsesaktivitet, som sammenlagt vel bliver til en vækst på omkring 0,6 pct. af bruttonationalproduktet og alt i alt skulle medføre en beskæftigelsesstigning på omkring 450.000 personer i EF.

Det er naturligvis ikke et imponerende tal set i betragtning af de 17 – snart 18 – millioner arbejdsløse, vi har i EF. Derfor er det klart, at det, som står på dagsordenen for det kommende EF-topmøde, nemlig en koordinering af den nationale økonomiske indsats, er langt væsentligere.

Vedrørende selve forslaget skal jeg blot sige, at dets formål – at støtte infrastrukturprogrammer og udviklingen af små og mellemstore virksomheder – naturligvis har vores fulde støtte. Vi synes også, det er positivt, at denne investeringsfond skal lette privatfinansiering på dette område, og vi synes, det er væsentligt, at investeringsfonden skal finansiere sin egen drift.

Hvis vi gør det op, betyder det, at af de 2 mia. ecu, som skal indskydes som grundkapital i den europæiske investeringsfond, skal Danmark i hvert af de kommende fire år indbetale et beløb på 15 mio. kr. Dette beløb går ikke til driften, men er en del af grundkapitalen. Det synes vi ærlig talt er et relativt beskedent beløb i forhold til den forhåbentlig væsentlige beskæftigelseseffekt, som denne investeringsfond vil medføre.

På den baggrund vil jeg gerne anbefale dette forslag.

Agnete Laustsen (KF):

Blandt resultaterne af topmødet i Edinburgh i december 1992 – men erkendt: måske ikke helt så offentliggjort som aftalen – var også en henstilling om, at Rådet tager skridt til oprettelse af en europæisk investeringsfond.

Baggrunden herfor var ønsket om at styrke et højst tiltrængt økonomisk opsving i Europa, og planen om en investeringsfond kom til at indgå i den vækstinitiativpakke, som Rådet af finans- og økonomiministre vedtog i april i år.

Det beslutningsforslag, vi her behandler, vedrører ratifikationen af den akt, der gennem ændring af vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank muliggør oprettelse af investeringsfonden.

Vi er fra konservativ side meget enige i behovet for en samlet styrkelse af Europas erhvervsliv og dermed bekæmpelse af arbejdsløsheden. Løfter vi samlet, bliver effekten af vor indsats mangedoblet. Og solidaritet er på så væsentligt et område som fremme af infrastruktur, herunder transport, telekommunikation og energisektoren, af umådelig betydning.

Vi kan derfor støtte ratifikationen af den vedtagne akt, der bl.a. giver mulighed for at lette den private finansiering, herunder også til udvikling af små og mellemstore virksomheder, ved at tilvejebringe et supplement eller et alternativ til statsgarantier.

[Agnete Laustsen]

Kontrol med effektiviteten af enhver fond – og vi har jo efterhånden adskillige i EF – er for os noget væsentligt. Ødslen med penge til mislykkede projekter, bureaukrati og manglende effekt af de foretagne investeringer har jo beklageligvis været velkendt. Vi vil derfor under udvalgsbehandlingen rejse spørgsmålet om denne nye fonds kontrolmekanisme og effektivitet, så vi ikke, som tilfældet har været senest i Øststøttebanken, ender i at styrke løn til embedsmænd, marmorgulve og luksusinventar.

Vi vil også gerne have en nærmere afklaring af fondens opgaver og muligheder i forhold til Den Europæiske Investeringsbank, hvis formål jo ligger tæt på, så der ikke bliver tale om – i gåseøjne – konkurrence eller dobbeltdækning med deraf følgende spild af midler til bureaukrati.

Men vi er som sagt grundlæggende positive over for forslaget.

Hanne Severinsen (V):

Venstre kan tiltræde ratifikationen af denne fond. Vi er klar over, at meningen med fonden er, at vi skal styrke beskæftigelsen.

Det er rigtigt, som fru Agnete Laustsen nævnte, at man måske nogle gange kan sætte spørgsmålstegn ved det, at man, hver eneste gang man har et nyt formål, også opretter et nyt organ. Formålet med fonden ligger jo tæt op ad Investeringsbankens, men jeg kan forstå, at også andre områder er omfattet, eksempelvis det, at private finansieringsinstitutter kan gå med ind i projekterne.

Vi vil også i udvalget prøve nøje at følge, hvordan man har tænkt sig, at fonden rent praktisk skal oprettes. Vi skal som sagt være lidt varsomme med, at vi ikke, hver gang vi finder nye formål, også opretter nye organer blot for at oprette nye organer. Hvis man kan udvide et allerede eksisterende organs formålspapargraf og også de finansielle midler, var det måske nogle gange at foretrække.

Det vil vi bore lidt nærmere i, men ellers vil vi grundlæggende tilslutte os, at vi ratificerer dette her.

Riishøj (SF):

Oprettelsen af denne fond er jo en del af Edinburgh-aftalen, og alene af den grund er der vist ikke partier, der har tilsluttet sig Edinburgh-aftalen, som i sidste instans vil stemme imod.

Men vi deler vel nok alle sammen her i Folketinget den frygt, at det, vi er vidner til her, kan gå hen og blive en knopskydning, som strengt taget er unødvendig. Man kunne i værste tilfælde forestille sig en gentagelse af den berømte Londonbank, EBRD, som flere ordførere allerede har talt om.

Derfor håber jeg, at udenrigsministeren i dag kan løfte lidt af sløret for, hvordan styrelsen af denne bank vil blive; ellers vil vi lægge vægt på at få det frem under udvalgsarbejdet.

Jeg vil også gerne spørge udenrigsministeren om landekredsen, om dette forslag udelukkende er møntet på Vesteuropa, altså på EF-landekredsen, eller om der kan ydes lån til infrastruktur til små og mellemstore virksomheder i alle mulige nye ansøgerlande, ikke mindst de østeuropæiske lande. Hvis dette skulle være et rationelt forslag, skulle det jo sandt for dyden dække de nye demokratier i Central- og Østeuropa, som har et skrigende finansieringsbehov, når det gælder infrastruktur og nye og mellemstore virksomheder. Så hvis denne fond udelukkende dækker EF-landekredsen, er der risiko for en yderligere skævvridning i Europa, og det har vi ikke brug for. Det tidligere DDR får i øjeblikket overført gigantiske beløb fra Vesttyskland og har ikke et lånebehov, og som nævnt: Hvis landekredsen er begrænset til EF-landene, kan der vel strengt taget være tale om en unødvendig fond, hvor vi vil give de sydeuropæiske lande, som i forvejen får gigantiske overførsler, en yderligere finansiering af infrastrukturprojekter, som vitterlig burde være gået til andre dele af Europa.

Men jeg håber at få klarhed over dette spørgsmål, og at udenrigsministeren måske kan bekræfte, at man principielt godt kan yde støtte til andre lande end blot EF-landekredsen, som vi kender den i dag.

Kirsten Madsen (FP):

Beslutningsforslag nr. B 97 går i korte træk ud på at give øgede tilskud til den skandaleramte Østbank, der til fulde har bevist sit ødsleri. Denne bank har foreløbig kostet de danske skatteydere ca. 1 mia. kr., altså 1.000 mio. kr. Det er lykkedes for Østbanken på 2 år at bruge dobbelt så mange milliarder kroner på øget vellevned i hovedkvarteret, som banken overhovedet har haft tid til at låne ud til sine

[Kirsten Madsen]

kunder, de sultende folkemasser i Europa. Ganske vist er det ingen EF-institution, præsident Jacques Attali driver fra marmorpaladset i London, men størstedelen af midlerne kommer fra Det Europæiske Fællesskab, og også socialdemokratiske medlemmer af EF-Parlamentet truer med at afsætte den ødsle solkonge i Babelstårnet.

Der svines med pengene; det oprindelige hovedkvarter i London blev forkastet, efter at man havde bekostet 180 mio. kr. på det, og i stedet flyttede man til en fornemmere adresse med samlede udgifter på 1½ mia. kr. til indretning og ombygning. Der vrænges på næsen ad gammelt marmor, og det bliver fjernet, hvorefter man beklæder 12 etager med nyt og finere marmor til en pris af 25 mio. kr., og samtidig indrettes der 9 spisesale og ansættes franske chefkokke for at betjene 600 medarbejdere.

En kontorassistent i paladset lønnes med 450.000 kr. uden skattefræk, og årslønnen for de 46 direktører er i snit 1 mio. kr., også skattefrit. Ifølge dagspressen har selve præsidenten for Babelstårnet, Jacques Attali, 2,4 mio. kr. skattefrit om året med alt betalt ved siden af, bl.a. 4 mio. kr. om året til eget privatfly, der skal fragte ham ud til kunderne i det nødlidende Østeuropa, som han endnu ikke har haft alverdens tid til at betjene. Babelstårnet bliver især holdt oppe af EF-midler og derigennem danske skatteyderkroner på op mod 1 mia. kr. fra Danmark alene.

Men Jacques Attali er ikke ene om at frådse. Danmarks mand i Østbanken, Lars Tybjerg, som er en af de 46 direktører, hæver ifølge Ekstra Bladet fra den 12. maj 780.000 kr. i årsløn efter skat plus 180.000 kr. i pensionstilskud, og der er lidelsesfæller i samme lønklasse som Tybjerg, som døjer med at finde ud af, hvordan de skal få brugt pengene på sig selv.

Østbanken i London har som sin eneste opgave at lindre nøden bag det forhenværende Jerntæppe, men det er på tide, at vi danskere bidrager til, at denne skandalebank stoppes. Og i dag står vi altså her i det danske Folketing og behandler beslutningsforslag nr. B 97, der omhandler Danmarks ratifikation af ændring af protokollen vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank – Østbanken – med henblik på at bemyndige Styrelsesrådet til at oprette en europæisk investeringsfond. Det er uacceptabelt, at man vil udvide

protokollen vedrørende Den Europæiske Investeringsbank med en artikel, der giver banken ret til – uanset en anden artikel i vedtægterne – at deltage i forvaltningen af investeringsfonden og bidrage til dens tegnede kapital. Det betyder ganske enkelt, at man ændrer de oprindelige vedtægter til, at det ikke længe er et krav, at banken skal sikre sine indkomster i forbindelse med fonden.

Fremskridtspartiet vil ikke medvirke til øgede muligheder for, at denne skandalebank får yderligere midler, som kan bortødsles, og vi vil undersøge i udvalgsarbejdet, om der er nogle områder, der kan rettes op på, så dette frådseri stoppes, f.eks. med kontrolforanstaltninger eller på anden måde.

Desuden må jeg give SF ret i, at bankens formål ligger meget tæt på fondens formål, så jeg kan ikke se, at der er nogen idé i at oprette endnu et skandaleombrust sted, hvor der kan ødsles med danske skatteydermidler, selv om man siger, at det kun er ca. 25 mio. kr. om året. Jeg synes, det er rigeligt, at vi allerede har ydet over 1 mia. kr. til denne bank og dens personale, og grunden til, at man ønsker denne fond, er jo blot, at Attali ønsker at øge sin stab fra 700 til 850.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil bare af hensyn til historien gøre opmærksom på, at dette her ikke har ret meget med Østbanken at gøre; det er faktisk en helt anden bank, vi diskuterer. Og ellers skal jeg ikke kommentere fru Kirsten Madsens indlæg, men blot få debatten tilbage på sporet igen og sige, at CD bestemt kan støtte ratifikationen af denne traktat; for os at se er det et af de vigtigste tiltag.

Noget af det, vi lærte af Maastricht- og Edinburghdiskussionerne, var vel, at en væsentlig del af det EF-samarbejde, der skal foregå i de kommende år, drejer sig om at få sat hjulene i gang og gøre det tydeligt i dagligdagen, at EF er til fordel for Europas borgere. Vi tror, at denne styrkelse af den indre struktur og hjælpen til store og mellemstore virksomheder osv. kan være med til at gøre EF-samarbejdet mere jordnært og dermed vise befolkningen – når vi lidt længere fremme i dette århundrede eller måske i begyndelsen af det næste igen skal have den store, brede, generelle EF-diskussion – at EF faktisk er et redskab, der kan

[Peter Duetoft]

være med til at speede op og løse nogle af de økonomiske problemer i Europa.

Så vi betragter den indsats, der sker her, som noget meget vigtigt for EF-samarbejdet, og derfor er vi selvfølgelig positive over for forslaget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det er jo interessant at opleve, at den sidste ærede taler ikke synes, at sagen har noget som helst med Østbanken eller Den Europæiske Investeringsbank, som den hedder, at gøre. For så er der overhovedet ingen grund til, at vi overhovedet behandler beslutningsforslag nr. B 97, så kan vi bare rive i det stykker, for det har ikke noget med Den Europæiske Investeringsbank at gøre. Men vi skal alligevel ændre vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank for at oprette en europæisk investeringsfond, så noget må det da trods alt have med investeringsbanken at gøre. Så jeg mener, at hr. Peter Duetoft overhovedet ikke har fattet, hvad det handler om.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Bare for god ordens skyld vil jeg endnu en gang gøre fru Kirsten Madsen opmærksom på – jeg gjorde det venligt første gang, nu skærper vi tonen en lille smule, og så kan vi jo skærpe den endnu mere tredje og fjerde gang – at dette forslag har intet som helst med Østbanken at gøre. Det er en helt anden bank, fru Kirsten Madsen.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Ja, jeg blev også lidt forvirret over fru Kirsten Madsens indlæg, og lad mig derfor helt stille sige: Der er forskel på Den Europæiske Investeringsbank og Østbanken. Det er to helt forskellige institutioner, og jeg tror i virkeligheden, at det er her, problemet ligger.

Formanden:

Fru Kirsten Madsen for en kort bemærkning, men jeg synes altså ikke, vi skal fortsætte

...

Kirsten Madsen (FP):

Jeg siger tak for korrigeringen, og ...

Formanden:

Fru Kirsten Madsen! Jeg er i færd med at sige noget.

Kirsten Madsen (FP):

Undskyld.

Formanden:

Jeg er i færd med at sige, at jeg synes ikke, vi skal fortsætte med at diskutere en sag, der ikke er på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Så vil jeg bare gentage det, jeg sagde lige før, og sige, at det er da i hvert fald godt, jeg har fået det at vide. Men jeg mener stadig væk, at det er ... (*Munterhed*). Ja, ja, jeg kan godt tage imod en korrigering, det er der måske andre, der ikke kan. Men det er da i hvert fald Østlandene, det handler om. (*Munterhed*).

Formanden:

Jeg overvejer, hvad jeg skal sige til en ordfører, som konsekvent taler om noget, der ikke er på dagsordenen, men jeg vil lade være med at gøre flere kommentarer.

Jørgen Estrup (RV):

Er der noget, vi har efterlyst fra dansk side, har det jo unægtelig været en koordineret indsats for at prøve at få økonomierne i Europa i fodslag og få gang i hjulene, og derfor synes jeg også, at man må hilse dette lovforslag velkommen. Det er faktisk et forsøg på at sætte noget i gang i fællesskab.

Det er også oplagt, at når man sætter ind over for strukturdelen og prøver på at få infrastrukturen i bred forstand, inklusive virksomhedsstrukturen, til at fungere bedre, gør man noget, der vil få indflydelse på det samlede økonomiske fællesskab i Europa. Derfor vil vi fra radikal side hilse forslaget velkommen og håbe på, at det kan leve op til intentionerne, for de er i hvert fald gode nok. Det er klart, at den måde, man praktiserer bestemmelserne i forslaget på, er afgørende for, om resultatet bliver så godt, som vi kunne ønske; men det er

[Jørgen Estrup]

et skridt i den rigtige retning, og derfor støtter vi med glæde lovforslaget.

Merethe Due Jensen (KRF):

Vi skal blot meddele, at vi støtter denne ratifikation, der indebærer, at man vil lette mulighederne for at støtte infrastrukturprojekter inden for transport-, telekommunikations- og energisektoren samt udviklingen af små og mellemstore virksomheder. Jeg er også enig med den forrige taler i, at det vil sætte gang i hjulene.

Jeg har bemærket, at økonomisk levedygtighed er et vigtigt kriterium i forbindelse med støtten, så jeg kunne egentlig også godt lide at vide, om SF er interesseret i, at støtten gives til de nye demokratier i Østeuropa.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den gode modtagelse af lovforslaget, som jo ikke kommer overraskende, da sagen jo har været behandlet tidligere, bl.a. i Markedsudvalget.

Forslaget er et led i en række vækstinitiativer på fællesskabsplan, og jeg synes, det er vigtigt, som nogle ordførere har påpeget, at sådanne vækstinitiativer er gunstige i deres konstruktion. Det er faktisk det, vi forsøger på fællesskabsplan, nemlig at vi alle sammen på én gang kan stimulere den økonomiske vækst, og det gøres her ved at give mulighed for garantier for lån til transeuropæiske netværk og til små og mellemstore virksomheder. Ordningen vil samtidig være ubureaukratisk, i og med at man bygger på eksisterende institutioner.

Til det spørgsmål, som har været rejst fra flere sider, nemlig om man også kunne give midler fra fonden til de central- og østeuropæiske lande, er svaret: Nej, det kan man ikke, det er et EF-vækstinitiativ. Og jeg vil også godt sige, at jeg tror, at forvirringen ville blive stor, hvis man samtidig kunne give lån til Østlandene fra både denne nye fond og fra EBRD, altså Øst-banken. Jeg tror ikke, det ville være hensigtsmæssigt, for så ville man få to institutioner med delvis de samme opgaver. Formålet med denne institution er at fremme væksten i EF-området.

Men alle de spørgsmål, der kan bidrage til forståelse af, hvad fonden egentlig indebærer, glæder vi os til at kunne besvare under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 326:

Forslag til lov om arbejdsmarkedsfonde.
Af finansministeren (Lykketoft).
(Fremsat 25/5 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Dette lovforslag og de to næste lovforslag, som Folketinget skal behandle i dag, er vigtige led i regeringens samlede forslag om en skatte-reform. De drejer sig nemlig om indførelse af arbejdsmarkedsbidrag til finansiering af arbejdsmarkedsudgifterne, om den deraf følgende ændring af satsreguleringen samt om den tilsvarende ændring af reguleringen af overførsler.

Lovforslaget om arbejdsmarkedsbidrag er en forudsætning for, at der samtidig bl.a. kan gennemføres en sænkning af marginalskatterne, idet staten ellers ville stå tilbage med et ikke ubetydeligt provenutab, der skulle dækkes ind på anden måde. Hensigten med lovforslaget er også at synliggøre statens udgifter til arbejdsmarkedsformål for lønmodtagere, selvstændige erhvervsdrivende og arbejdsgivere med henblik på at fremme en forbedring af arbejdsmarkedets strukturproblemer.

Ifølge lovforslaget indføres der tre arbejdsmarkedsfonde: en dagpengefond, der skal dække udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge m.v., en aktiveringsfond, der skal dække udgifterne ved aktivering, og en sygedagpengefond,